

Το μήνυμα του Μητροπολίτη Λαγκαδά για την εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης](#)

«Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν», με αὐτὰ τα λόγια ξεκινά το μήνυμα του ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης κ. Πλάτων και εὐχεται “η μεγάλη αὕτη Θεομητορική εορτή ας μη παραμείνει μία απλή θρησκευτική παράδοσή μία ευκαιρία θερινῆς αναπαύσεως. Ας γίνει αφορμή ουσιαστικῆς επιστροφῆς πρὸς τον Χριστό, συμμετοχῆς στην μυστηριακή ζωή της Εκκλησίας, μετανοίας, συγχωρήσεως και εμπράκτου αγάπης πρὸς τον

πλησίον”.

Η Εγκύκλιος του Μητροπολίτη Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης:

«Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον Θεοτόκον καὶ προστασίαις ἀμετάθετον ἐλπίδα, τάφος καὶ νέκρωσις οὐκ ἐκράτησεν»

Τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Μὲ αἰσθήματα πνευματικῆς χαρᾶς καὶ βαθείας εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν Πανάγαθον Θεόν, πανηγυρίζομεν καὶ ἐφέτος τὴν πάνσεπτον Κοίμησιν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, τῆς Μητρὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ Μητρὸς ὁλοκλήρου τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Ἡ Ἐκκλησία δὲν θρηνεῖ σήμερον ἓνα θάνατον, ἀλλὰ πανηγυρίζει τὴν μετάστασιν τῆς Κυρίας Θεοτόκου πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν, διότι Ἐκείνη, ἡ ὁποία ἐγένετο ἡ ἔμψυχος Κιβωτὸς τοῦ Θεοῦ, μετέστη πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν Αὐτῆς, παραμένουσα ἀδιαλείπτως προστάτις, μεσίτρια καὶ σκέπη πάντων τῶν πιστῶν.

Ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου δὲν ἀποτελεῖ τὸ τέλος τῆς μητρικῆς Της παρουσίας, ἀλλὰ τὴν ἀρχὴν μιᾶς πληρεστέρας καὶ καθολικωτέρας μεσιτείας ὑπὲρ τοῦ κόσμου. Ὁ τάφος δὲν ἡδυνήθη νὰ κρατήσῃ Ἐκείνην ποὺ ἐβάστασε στὰ σπλάγχνα Της τὸν Κύριον τῆς ζωῆς· οὔτε ὁ θάνατος ἡδυνήθη νὰ διακόψῃ τὴν στοργὴν καὶ τὴν μέριμνάν Της διὰ τὰ τέκνα Της. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ πιστὸς λαὸς τὴν ἐπικαλεῖται «ἀκοίμητον πρέσβειραν» καὶ «ἀμετάθετον ἐλπίδα», διότι γνωρίζει ἐκ πείρας ὅτι ἡ Παναγία δὲν παύει νὰ συνοδοιπορῇ μὲ κάθε ἄνθρωπον, νὰ παραμυθῇ τὸν θλιβόμενον, νὰ στηρίξῃ τὸν δοκιμαζόμενον καὶ νὰ ὁδηγῇ πάντας πρὸς τὸν μονογενῆ Υἱὸν Της, τὸν Σωτῆρα καὶ Λυτρωτὴν τοῦ κόσμου.

Ἡ Παναγία ἀποτελεῖ τὸ κατεξοχὴν πρότυπον τῆς ταπεινώσεως, τῆς ὑπακοῆς καὶ τῆς ὁλοκληρωτικῆς ἀφιερώσεως εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Μὲ τὸ ταπεινὸν καὶ ἀποφασιστικὸν: «Ἴδου ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου», ἤνοιξε τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας διὰ ὁλόκληρον τὴν ἀνθρωπότητα. Ἡ ζωὴ Της μᾶς ὑπενθυμίζει ὅτι ἡ ἀληθινὴ δόξα γεννᾶται μέσα ἀπὸ τὴν διακονίαν, ἡ ἀληθινὴ δύναμις μέσα ἀπὸ τὴν ταπείνωσιν καὶ ἡ ἀληθινὴ ἐλευθερία μέσα ἀπὸ τὴν ὑπακοὴν εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Εἰς τὴν ἐποχὴν μας, καθ’ ἣν κυριαρχοῦν ἡ ἀβεβαιότης, οἱ πόλεμοι, αἱ κοινωνικαὶ ἀναστατώσεις, ἡ μοναξιά καὶ ἡ πνευματικὴ σύγχυσις, ἡ μορφὴ τῆς Παναγίας προβάλλει ὡς ἀσφαλὲς λιμάνι ἐλπίδος. Ἡ Μήτηρ τῆς Ζωῆς ἀγκαλιάζει κάθε πονεμένον ἄνθρωπον, κάθε νέαν οἰκογένειαν ποὺ δοκιμάζεται, κάθε νέον ποὺ ἀναζητεῖ προσανατολισμόν, κάθε ἡλικιωμένον ποὺ σηκώνει τὸν σταυρὸν τῆς

ἀσθενείας καὶ τῆς μοναξιάς. Εἰς τὴν μητρικὴν Της ἀγκαλιὰν χωροῦν πάντες, διότι ἡ ἀγάπη Της εἶναι ἀνιδιοτελὴς καὶ ἀστείρευτος.

Ἰδιαιτέρως δὲ ἄς παρακαλέσωμεν τὴν Κυρίαν Θεοτόκον νὰ σκεπάζη μὲ τὸ τίμιον ὠμοφόριόν Της τὴν Πατρίδα μας, τὴν Ἱερὰν ἡμῶν Μητρόπολιν, τὰς οἰκογενείας μας, τοὺς νέους μας καὶ ὅσους δοκιμάζονται ἀπὸ ἀσθενείας, πτωχείαν, πένθος καὶ κάθε μορφὴν θλίψεως. Ἄς ἐνισχύη τοὺς λειτουργοὺς τῆς Ἐκκλησίας, τοὺς ἐκπαιδευτικούς, τοὺς ἐπιστήμονας, τοὺς ἀνθρώπους τῆς προσφορᾶς καὶ κάθε ἄνθρωπον καλῆς θελήσεως, ὥστε ὅλοι μαζί νὰ ἐργαζώμεθα διὰ τὴν ἐπικράτησιν τῆς εἰρήνης, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀγάπης.

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί,

Ἡ μεγάλη αὕτη Θεομητορικὴ Ἑορτὴ ἄς μὴ παραμείνῃ μία ἀπλὴ θρησκευτικὴ παράδοσις ἢ μία εὐκαιρία θερινῆς ἀναπαύσεως. Ἄς γίνῃ ἀφορμὴ οὐσιαστικῆς ἐπιστροφῆς πρὸς τὸν Χριστόν, συμμετοχῆς εἰς τὴν μυστηριακὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας, μετανοίας, συγχωρήσεως καὶ ἐμπράκτου ἀγάπης πρὸς τὸν πλησίον. Ἐκεῖ ὅπου τιμᾶται ἀληθινὰ ἡ Παναγία, βασιλεύει ὁ Χριστός!

Ἄς μεταφέρωμεν, λοιπόν, εἰς τὴν καθημερινότητά μας τὴν εὐωδίαν τῆς χάριτος καὶ τὴν χαρὰν τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας. Ἡ τιμὴ πρὸς τὸ πάνσεπτον πρόσωπον τῆς Παναγίας δὲν ἐξαντλεῖται εἰς τοὺς ὕμνους καὶ τὰς πανηγύρεις, ἀλλὰ ἀποδεικνύεται μὲ βίον μετανοίας, ἀγάπης, ταπεινώσεως καὶ ἐμπιστοσύνης εἰς τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, τὸ ὁποῖον ἡ Ἀειπάρθενος πρώτη ἐβίωσε καὶ ἐφανέρωσε εἰς τὸν κόσμον. Ἄς ἀναχωρήσωμεν, λοιπόν, ἀπὸ τὴν ἑορτὴν ταύτην μὲ ἀνανεωμένην τὴν ἐλπίδα, μὲ ἰσχυροτέραν τὴν πίστιν καὶ μὲ προθυμοτέραν τὴν διάθεσιν νὰ γίνωμεν μάρτυρες τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ μέσα στὸν κόσμον.

Εὐχομαι ὀλοκαρδίως ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, ἡ Ἐφορος καὶ Προστάτις μας, νὰ περιβάλλῃ πάντας μὲ τὴν μητρικὴν Της στοργήν, νὰ χαρίζῃ υἱεῖαν, εἰρήνην, δύναμιν καὶ πνευματικὴν προκοπὴν καὶ νὰ ὁδηγῇ τὰ βήματά μας εἰς τὴν ὁδὸν τῆς σωτηρίας, νὰ συνοδεύῃ πάντοτε τὴν ζωὴν σας, νὰ χαρίζει φῶς εἰς τὰς καρδίας σας, δύναμιν εἰς τοὺς ἀγῶνας σας καὶ εἰρήνην εἰς τὰς οἰκογενείας σας.

Χρόνια πολλὰ καὶ εὐλογημένα!!!

Διάπυρος πρὸς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον Εὐχέτης

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† ὁ Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης Πλάτων